Dosarul nr. 5r-87/25
4-25109448-18-5r-31072025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

11 noiembrie 2025 or. Ștefan Vodă

Judecătoria Căușeni, sediul *****
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Vitalie Fachira
Grefier Silvia Salcuțan
Cu participarea agentului constatator din cadrul IP Ștefan Vodă, Sergiu Cociug în baza procurii, în lipsa petiționarului Ana Ceban, citată legal pentru ședința de judecată,

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, contestația înaintată de Ana Ceban, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în r-ul Ștefan Vodă s. *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 03.07.2025 seria nr. MAI06 527823 și decizia de sancționare din 03.07.2025, prin care i-a fost aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30000 lei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional,

C O N S T A T Ă:

La 03.07.2025, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă, Alina Moiseenco, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, în privința Anei Ceban, pentru faptul că, în perioada anului 2024, urmare a implementării de către organizația criminală „Șor” a unui mecanism de corupere electorală, prin contul bancar deschis în cadrul băncii comerciale Promsvyazibank din Federația Rusă, a pretins și a primit pentru sine 9 mesaje pe 2 numere diferite care-i aparțin, transferuri în ruble rusești pentru a vota în 2024.

Prin decizia agentului constatator Alina Moiseenco, adoptată la 03.07.2025, Ana Ceban a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30000 lei.

La 28.07.2025, Ana Ceban a depus la IP Ștefan Vodă o contestație care vizează anularea procesului-verbal contravențional întocmit în temeiul art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional. Contestatoarea invocă lipsa vinovăției, susține că fapta nu a fost comisă, iar procesul-verbal ar fi nul pentru că nu ar conține descrierea completă a faptei și a temeiului juridic. Se menționează lipsa unor probe concludente în susținerea acuzațiilor și se solicită încetarea procesului

contravențional.

La 31.07.2025, IP Ștefan Vodă a remis procesul verbal cu privire la contravenție și materialele dosarului contravențional pentru examinare în instanța de judecată.

La 07.08.2025, contestatoarea a depus în instanță o cerere cu privire la excluderea probelor din dosar ca fiind inadmisibile. În motivarea cererii, se afirmă că probele ar fi fost obținute în mod nelegal, că nu ar avea valoare concludentă sau că nu respectă condițiile de formă și fond prevăzute de lege. Se contestă în special declarațiile martorilor, unele înscrisuri, precum și anumite materiale vizuale, invocând lipsa autenticității sau a legăturii directe cu fapta imputată. De asemenea, este invocat dreptul la un proces echitabil și se solicită ca dosarul să fie curățat de probele considerate necorespunzătoare, cu consecința încetării procesului contravențional. În aceeași zi, contestatoarea a depus în instanța de judecată o cerere de completare a contestației inițiale, declarând că acțiunile pentru care a fost sancționată nu ar fi avut un scop electoral, ci ar fi fost motivate de considerații umanitare sau de sprijin social, fără legătură cu procesul de vot. Se invocă caracterul disproporționat al sancțiunii aplicate și se solicită reevaluarea circumstanțelor cauzei.

Solicită petiționara Ana Ceban, în temeiul art. 443, 445 Cod contravențional, declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, încetarea procesului contravențional și emiterea încheierii interlocutorii în privința acțiunilor agentului constatator.

În ședința de judecată planificată pentru data de 16.09.2025, contestatoarea Ana Ceban a absentat, solicitând, prin intermediul unei cereri scrise, amânarea examinării cauzei în vederea angajării unui apărător. Instanța a admis cererea, dispunând reprogramarea ședinței pentru data de 10.10.2025, la fel ignorată de aceasta. În consecință, cauza a fost examinată în lipsa petiționarei.

În context, instanţa consideră pertinentă jurisprudența CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra *(cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31)*, or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

Agentul constatator Sergiu Cociug, în baza procurii, în ședința de judecată a menționat că susține integral procesul-verbal cu privire la contravenție din 03.07.2025 seria nr. MAI06 527823 și decizia de sancționare din 03.07.2025 și a solicitat respingerea contestației.

Examinând contestația înaintată în raport cu materialele cauzei, instanța de judecată reține următoarele.

În sensul art. 395 alin. (1) p. 2) și (1^1) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului. Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (1^1).

Potrivit art. 448 alin. (1) și (2) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Conform materialelor dosarului, la data de 03.07.2025 de către agentul constatator Alina Moiseenco, a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că, Ana Ceban, în perioada anului 2024, urmare a implementării de către organizația criminală „Șor” a unui mecanism de corupere electorală, prin contul bancar deschis în cadrul băncii comerciale Promsvyazibank din Federația Rusă, a pretins și a primit pentru sine 9 mesaje pe 2 numere diferite care-i aparțin, transferuri în ruble rusești pentru a vota în 2024.

Prin decizia agentului constatator Sergiu Cociug, adoptată la data de 03.07.2025, Ana Ceban a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30000 lei.

Instanța reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție din 03.07.2025 seria nr. MAI06 527823 a fost întocmit în lipsa contravenientului, iar la 28.07.2025, petiționara Ana Ceban, a depus contestație la IP Ștefan Vodă. Având în vedere că la materialele cauzei contravenționale există doar dovada expedierii răspunsului de către agentul constatator în adresa Anei Ceban la 04.07.2025, iar dovada recepționării este datată cu 18.07.2025, instanța consideră că prevederile legale de la art. 448 privind termenul depunerii contestației au fost respectate.

În acord cu prevederile art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile

sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Potrivit art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, în calitate de probe se admite elementele de fapt constatate prin următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medicolegale, raportul de expertiză, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege nici o probă nu are valoare prestabilită, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În acest sens, instanța reamintește că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină sarcina probei în astfel de procedură aparține agentului constatator, care urmează să demonstreze vinovăția contravenientului în fața instanței de judecată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție, ceea ce agentul constatator a întreprins în acest caz.

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare, reieșind din prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravențional.

Potrivit art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

Instanța reține că, prin procesul-verbal și decizia din 03.07.2025, agentul constatator al IP Ștefan Vodă a stabilit săvârșirea de către contestatoare a contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, constând în pretinderea, acceptarea și primirea, în perioada 25.09.2024 – 07.10.2024, a nouă mesaje SMS cu transferuri bănești în ruble rusești, în scopul influențării comportamentului electoral.

În această ordine de idei, instanța reține că agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță. Contrar susținerilor contestatoarei, probele confirmă că la data de 25.09.2024 au fost recepționate patru mesaje, la 03.10.2024 patru mesaje, iar la 07.10.2024 încă un mesaj, ceea ce atestă acceptarea transferurilor.

Instanța subliniază că, pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă, este suficientă săvârșirea uneia dintre acțiunile alternative prevăzute la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. În speță, contravenția s-a consumat din momentul acceptării mesajelor bancare privind transferurile, fiind lipsit de relevanță juridică faptul dacă mijloacele bănești au fost sau nu ridicate efectiv din cont.

Totodată, instanța constată că mesajele au provenit din aplicația mobilă a unei instituții bancare, iar accesul la aceasta nu se poate realiza doar prin introducerea unui număr de telefon. Autentificarea presupune, în mod obligatoriu, introducerea datelor personale ale utilizatorului, iar în anumite cazuri chiar recunoaștere facială. Acest aspect exclude posibilitatea folosirii contului bancar de către alte persoane fără știrea și implicarea directă a contestatoarei.

Prin urmare, probatoriul administrat confirmă existența faptei contravenționale, precum și vinovăția contestatoarei. În consecință, instanța constată că argumentele invocate în contestație nu pot fi primite, nefiind de natură să răstoarne constatările agentului constatator.

Pentru aceste motive, instanța va respinge argumentele formulate de Ana Ceban și va menține procesul-verbal din 03.07.2025 ca fiind legal și întemeiat.

Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului instituțional, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar Anei Ceban i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă contestatoarea nu a prezentat nici o probă întru demonstrarea nevinovăției sale, la fel, instanța stabilește că Ana Ceban a fost citată pentru a fi audiată în cadrul procesului contravențional, fiindu-i asigurat dreptul de a depune declarații și dreptul de a-și angaja un avocat. Astfel, instanța constată valabilitatea

și autenticitatea de care se bucură actul contestat.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141- A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).*

Astfel, instanța consideră că vinovăția contestatoarei Ana Ceban în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenienta nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate. Prin urmare acțiunile Anei Ceban corect au fost încadrate în conformitate cu art. 47^1 Cod contravențional.

Instanța reține că, procesul verbal cu privire la contravenție este un act juridic instituțional ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

La caz, în contestația depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Ana Ceban nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitându-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a deciziei contestate. Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientului și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientului în comiterea contravenției

prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Instanța reține că procesul-verbal contestat a fost întocmit cu respectarea cerințelor formale prevăzute de art. 443 Cod contravențional. Acesta cuprinde datele necesare privind identificarea persoanei, descrierea faptei, temeiul juridic, precum și mențiuni privind drepturile persoanei vizate. Prin urmare, nu se atestă niciun viciu de formă care ar atrage nulitatea absolută a actului.

Înscrisurile aflate la dosar, confirmă veridicitatea celor consemnate în procesul-verbal, iar contestatoarea nu a prezentat probe care să răstoarne situația de fapt stabilită de organul constatator. Simpla negare a faptei nu este suficientă în absența unor dovezi concrete.

De asemenea, instanța constată că lipsa unui acord de recunoaștere a faptei din partea contravenientei nu exclude posibilitatea constatării vinovăției, atunci când probele administrate sunt suficiente, coerente și coroborate.

Instanța reține că procesul-verbal contestat a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor legale, iar fapta imputată este clar individualizată și dovedită prin mijloace de probă obiective. Contestatoarea nu a demonstrat vreo eroare în constatare, vreo lipsă a formei legale a actului sau vreo atingere adusă dreptului său la apărare. Absența unui acord de recunoaștere nu echivalează cu nevinovăția, iar simpla negare a faptei, în lipsa unor probe contrare, nu poate răsturna constatările organului abilitat.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului instituțional, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În ipostaza creată și descrisă *supra*, vinovăția contravenientului în săvârșirea contravenției și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert cele expuse mai sus.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea Anei Ceban vinovată în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional și a determinat caracterul veridic al

contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către Ana Ceban în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate *supra*, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

Totodată, instanța a luat cunoștință de precizările suplimentare formulate de Ana Ceban, depuse în faza pregătitoare a ședinței. Aceasta invocă, în esență, lipsa unui scop electoral al acțiunilor întreprinse, caracterul umanitar al gesturilor, libertatea de convingere politică și disproporționalitatea sancțiunii aplicate. După analiză, instanța constată că: aceste aspecte nu reprezintă fapte sau circumstanțe noi, ci constituie interpretări subiective ale acelorași fapte deja expuse și analizate în contestația inițială; nu au fost prezentate probe noi care să infirme constatările obiective ale organului constatator ori să susțină existența unui alt scop decât cel reținut (determinarea alegătorilor să voteze un anumit candidat); argumentul „umanitar” este lipsit de forță juridică în contextul unei fapte comise în campanie electorală, în proximitatea unei secții de votare și asupra alegătorilor, fiind contrazis de contextul factual și de momentul comiterii; invocarea dreptului la liberă exprimare sau opinie politică este nepertinentă, întrucât normele legale interzic expres oferirea de bunuri alegătorilor, indiferent de justificarea declarată.

Aceste precizări, formulate tardiv și neînsoțite de probe, nu sunt de natură să modifice sau să înlăture raționamentele deja reținute de instanță, ci doar reiau într-o formă reinterpretată apărările inițiale.

Completările formulate în faza pregătitoare de către Ana Ceban nu au caracter de noutate, nu sunt susținute probator și nu sunt apte să răstoarne constatările obiective privind comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. Instanța va ține cont de aceste precizări doar în măsura în care confirmă poziția procesuală a contestatoarelor, însă nu le va reține ca argumente valide pentru admiterea contestației.

Petiționara a solicitat emiterea de către instanță a unei încheieri interlocutorii, prin care să fie sesizat Inspectoratul General al Poliției în vederea inițierii unei anchete interne asupra conduitei agentului constatator, invocând pretinse abateri disciplinare și încălcări ale principiilor legalității, echității și proporționalității.

La caz, instanța reține că, potrivit art. 450 Cod contravențional, instanța de judecată emite o încheiere interlocutorie doar în situația în care, în cadrul examinării unei cauze, sunt constatate fapte concrete de încălcare a legalității sau a drepturilor omului, care impun informarea organului competent pentru tragerea persoanei la răspundere disciplinară sau contravențională. Această măsură are un

caracter excepțional și presupune existența unor date obiective, certe și verificabile privind săvârșirea unei abateri.

În prezenta cauză: Nu s-au constatat încălcări de procedură imputabile agentului constatator. Procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor art. 443 Cod contravențional, conținând toate elementele obligatorii – identificarea persoanei, descrierea faptei, temeiul juridic și mențiuni privind drepturile contravenientului; Invocările contestatorului sunt generale și neprobate. Acesta se limitează la afirmații cu caracter subiectiv privind pretinsa lipsă de obiectivitate sau proporționalitate a acțiunilor agentului constatator, fără a indica fapte concrete ori acte procesuale viciate care să justifice suspiciunea de rea-credință sau de abuz; Legalitatea probelor administrate se prezumă. Toate materialele dosarului au fost obținute și anexate de către un organ competent, iar contestarea acestora se circumscrie exclusiv aprecierii instanței conform art. 457 Cod contravențional. În lipsa unor elemente obiective, nu se poate reține existența unei conduite abuzive din partea agentului constatator. Emiterea unei încheieri interlocutorii nu poate fi folosită ca instrument de contestare indirectă a procesului-verbal. Rolul acestei măsuri nu este de a substitui căile de atac sau de a transforma nemulțumirea contravenientului într-o sancțiune disciplinară pentru organul constatator.

Prin urmare, instanța apreciază că în cauză nu există elemente factuale și juridice care să justifice emiterea unei încheieri interlocutorii în condițiile art. 450 Cod contravențional.

Astfel, instanța apreciază contestația ca fiind nefondată, iar procesul-verbal ca fiind legal, temeinic și justificat, motiv pentru care urmează a fi respinsă contestația, cu menținerea în vigoare a actului sancționator.

Contestatoarea a solicitat, în completările depuse în faza pregătitoare, excluderea anumitor probe din dosar, calificându-le ca inadmisibile, invocând caracterul vag, lipsa autenticității, sau obținerea lor într-un mod pretins nelegal.

Instanța reține că, probele sunt orice date ce servesc la constatarea existenței sau inexistenței faptei contravenționale, vinovăției persoanei și altor împrejurări relevante pentru examinarea cauzei, indiferent de forma în care sunt exprimate. Instanța este liberă să aprecieze probele în baza convingerii intime, formate prin examinarea coroborată, completă și obiectivă a tuturor circumstanțelor cauzei.

În acest context, instanța reține următoarele:

1. Probele contestate sunt legal administrate. Materialele vizate sunt incluse în dosar cu respectarea cerințelor formale și au fost aduse la cunoștința persoanei vizate. Contestatoarea nu a indicat niciun viciu concret care ar demonstra nelegalitatea obținerii sau administrării acestor probe. Simpla nemulțumire față de conținutul lor nu le poate transforma în probe inadmisibile.

2. Legalitatea administrării probelor se prezumă. În conformitate cu principiul legalității și regularității procedurii, probele administrate de un organ

competent se prezumă a fi legale, până la dovada contrară.

3. Aprecierea utilității și pertinenței probelor este de competența exclusivă a instanței – singura abilitată să stabilească relevanța, utilitatea și pertinența probelor. În cauză, probele invocate de organul de constatare sunt clare, directe și pertinente pentru stabilirea existenței faptei de corupere a alegătorilor.

4. Dreptul la apărare – respectat. Contestatoarea a avut posibilitatea reală să conteste și să comenteze conținutul probelor, inclusiv să propună contraproba sau să solicite audierea martorilor. Dreptul la apărare a fost garantat procedural, iar absența unor acțiuni procesuale din partea lor nu poate fi imputată organului de constatare sau instanței.

În lipsa unor argumente juridice sau factuale temeinice, cererea privind excluderea probelor din dosar se prezintă ca vădit nefondată, fiind bazată pe afirmații generale și speculații fără suport probator.

Instanța reține că probele contestate: sunt admisibile, fiind administrate de autorități competente; sunt relevante pentru examinarea fondului; au fost aduse la cunoștința părților; nu contravin normelor de procedură ori drepturilor garantate de lege. În consecință, cererea de excludere a probelor urmează a fi respinsă.

În speță, instanța constată că, deși contestatoarea nu s-a prezentat în ședința de judecată pentru a-și susține poziția și nu a solicitat expres modificarea sancțiunii contravenționale aplicate, examinând ansamblul materialelor cauzei, rezultă că sancțiunea stabilită de agentul constatator a fost individualizată eronat și disproporționat în raport cu gravitatea faptei.

Conform jurisprudenței Curții Constituționale a Republicii Moldova (Decizia nr. 161g/2023 și Hotărârea nr. 28 din 22.11.2018), principiul proporționalității impune instanței obligația de a verifica dacă sancțiunea aplicată este adecvată și necesară pentru atingerea scopului urmărit, chiar și în lipsa unei cereri exprese din partea persoanei vizate.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut în jurisprudența sa constantă că instanțele naționale au nu doar dreptul, ci și obligația de a examina din oficiu proporționalitatea sancțiunii atunci când aceasta apare excesivă raportat la circumstanțele cauzei, pentru a preveni ingerințe nejustificate în drepturile persoanei. Instanțele naționale au obligația pozitivă de a remedia din oficiu neregularitățile evidente și de a asigura un proces echitabil prin corectarea erorilor materiale sau juridice, chiar dacă părțile nu au formulat o cerere expresă în acest sens. Instanțele trebuie să acționeze în interesul unei bune administrări a justiției și să evite aplicarea mecanică a dispozițiilor legale, verificând temeinicia și proporționalitatea măsurilor dispuse de autoritățile administrative sau polițienești *(cauza Scoppola c. Italia (nr. 2), 17.09.2009, § 99; cauza Beyeler c. Italia (GC), 05.01.2000, § 120; cauza Lelas c. Croația, 20.05.2010, § 74).*

În prezenta cauză, prin decizia contestată, agentul constatator din cadrul

Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă a aplicat pentru fapta prevăzută de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional sancțiunea de 600 unități convenționale, fără a prezenta o motivare suficientă privind criteriile de individualizare, contrar art. 41 alin. (1) Cod contravențional.

Norma contravențională prevăzută de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional stabilește o marjă a amenzii de la 500 la 750 unități convenționale. Aplicarea cuantumului majorat este justificată doar în cazuri cu circumstanțe agravante sau date negative referitoare la personalitatea contravenientului, iar din dosar nu rezultă existența unor astfel de elemente.

Instanța reține că, potrivit principiului proporționalității, sancțiunea trebuie să fie: legală – încadrată în limitele prevăzute de norma de incriminare, echitabilă – proporțională cu gravitatea faptei și cu circumstanțele concrete și individualizată – stabilită în funcție de datele obiective ale cauzei și de persoana contravenientului.

Chiar în lipsa prezenței contestatorului sau a unei solicitări exprese de reducere a sancțiunii, instanța are obligația de a aplica din oficiu aceste principii, întrucât, conform jurisprudenței CtEDO, scopul procesului contravențional este și acela de a preveni aplicarea unor măsuri nejustificat de severe.

Constatând lipsa unei fundamentări corespunzătoare pentru aplicarea sancțiunii majorate și având în vedere lipsa antecedentelor contravenționale, instanța apreciază că amenda trebuie redusă la limita minimă prevăzută de lege.

În consecință, contestația urmează a fi admisă în parte, cu modificarea deciziei de sancționare atacate în ceea ce privește cuantumul amenzii, stabilindu-se pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional o amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, menținându-se celelalte dispoziții ale procesului-verbal.

De asemenea, instanţa consideră necesar de a explica contravenientului Ana Ceban, că potrivit prevederilor art.34 alin.(3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

În conformitate cu art. 448, art. 460, art. 462 Cod Contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Contestația înaintată de Ana Ceban se admite parțial.

Se modifică decizia de sancționare din 03.07.2025, emisă de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă, Sergiu Cociug, în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional înscrisă în procesul verbal cu privire la contravenție seria MAI06 527823 din 03.07.2025 în privința Anei Ceban după cum urmează:

-în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se stabilește Anei Ceban sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ce constituie suma de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Se explică contravenientului Ana Ceban, că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă.

Președintele ședinței,
Judecător Vitalie Fachira